

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 381/2015-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. augusta 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Alžbetou Slašťanovou, Námestie Matice slovenskej 6, Žiar nad Hronom, pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 102/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. januára 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci

bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 102/2013.

Zo sťažnosti a z príloh k nej pripojených vyplýva, že predmetné konanie začalo na základe podania [REDAKOVANÉ] (ďalej len „navrhovateľka“), z 30. augusta 2012, doručeného okresnému súdu 3. októbra 2012 označeného ako „*Žiadosť o zastavení dražby*“. Vzhľadom na to, že navrhovateľka ako odporcu označila spoločnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], bola vec postúpená Okresnému súdu Trenčín, ktorý ju pre nedostatok svojej príslušnosti obratom vrátil okresnému súdu, kde jej bola pridelená sp. zn. 10 C 102/2013. Sťažovateľ v sťažnosti tvrdí, že v predmetnom konaní vystupuje ako vedľajší účastník z dôvodu, že „*výsledkom konania môžu byť ovplyvnené moje práva a povinnosti*“, pričom poukazuje na skutočnosť, že na základe výsledku dobrovoľnej dražby – príklepu udeleného 5. októbra 2012 sa stal výlučným vlastníkom nehnuteľností pôvodne patriacich navrhovateľke. Sťažovateľ ďalej uvádza, že okresný súd konanie o jeho návrhu, ktorým sa proti navrhovateľke (ako odporkyňi) domáhal vypratania nehnuteľností, uznesením č. k. 5 C/44/2014-37 zo 7. júla 2014 prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 10 C/102/2013. Sťažovateľ okresnému súdu vytýka, že „*nadalej koná o tomto jej návrhu, ktorý mal byť už dávno zamietnutý*“, čím len prehĺbuje stav právnej neistoty a vznik škody na jeho strane, pretože aj keď hradí náklady spojené s nadobudnutím nehnuteľností, nemôže ich riadne užívať.

Na základe uvedeného sťažovateľ v petite žiada, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 102/2013 porušil jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby okresnému súdu prikázal vo veci konať bez zbytočných prieťahov a zaplatiť sťažovateľovi finančné zadostučinenie v sume 8 532,94 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 284,08 €.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 102/2013.

Sťažovateľ v sťažnosti tvrdí, že v predmetnom konaní vystupuje v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, avšak bez toho, aby o tejto právnej skutočnosti ústavnému súdu predložil akýkoľvek relevantný dôkaz. Namiesto toho poukazuje na to, že „vo veci... vypracoval sťažnosť, ktorú... zaslal na ministerstvo spravodlivosti, odkiaľ bola postúpená predsedovi Okresného súdu v Žiari nad Hronom. Odpoveď predsedu súdu bola v podstate vyhýbavá, nevenovala sa meritu veci snažil sa preniesť zodpovednosť na môjho právneho zástupcu, pričom okolnosti spomínané v jeho vybavení veci (nebolo vydané uznesenie o pribratí vedľajšieho účastníka) boli plne v kompetencii súdu... Predseda vyjadril podľa môjho názoru úplne nesprávny záver, že v súčasnej dobe nie som v procesnom postavení účastníka konania ani stranou v spore, a ani oprávnenou osobou pre inštitút podľa § 62 a nasl. Zákona č. 757/2004 Z. z.“.

Podľa § 49 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba (sťažovateľ), ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 51 ods. 1 zákona o ústavnom súde účastníci konania sú sťažovateľ a orgán verejnej moci, proti ktorému sťažnosť smeruje.

V súvislosti s námietkou sťažovateľa ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, z ktorej vyplýva, že sťažnosť nemôže podať fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá síce namieta porušenie základných práv alebo slobôd iných osôb, avšak nie svojich (I. ÚS 56/98). Sťažnosti, v ktorých sťažovatelia nenamietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní odmieta ako podané osobami

zjavne neoprávnenými (III. ÚS 41/00, I. ÚS 43/98, II. ÚS 128/95). O návrhu podanom zjavne neoprávnenou osobou možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody sťažovateľa, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a osobou sťažovateľa, prípadne z iných dôvodov. Za návrh podaný niekým zjavne neoprávneným preto možno považovať návrh, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody sťažovateľa, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 26/06).

Podľa § 90 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) účastníkmi konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný) alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje.

Podľa § 93 ods. 1 a 3 OSP ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku... Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu... O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh.

Pri predbežnom prerokovaní predloženej sťažnosti ústavný súd zistil, že sťažovateľ v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 10 C 102/2013 dosiaľ nemá postavenie účastníka konania, a teda nie je osobou oprávnenou na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (podobne napr. II. ÚS 113/02, II. ÚS 205/04, III. ÚS 162/09, II. ÚS 564/2011, IV. ÚS 5/2012, I. ÚS 589/2014, III. ÚS 303/2014, IV. ÚS 271/2014 a iné). Keďže sťažnosť ústavnému súdu podala fyzická osoba, ktorá nie je aktívne legitimovaná na jej podanie, ústavný súd dospel k záveru, že ide o sťažnosť podanú neoprávnenou osobou a ako takú ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. augusta 2015